

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Europejska zarzuca Francji, iż w drodze utrwalonego orzecznictwa Conseil d'État, jej najwyższego organu sądownictwa administracyjnego, odmówiła ona zapewnienia wyrokowi Trybunału Sprawiedliwości wydanemu w sprawie C-310/09 *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA* pełnej skuteczności, w szczególności poprzez nałożenie niezgodnych z prawem Unii ograniczeń w zakresie zwrotu niewłaściwie pobranego podatku, a mianowicie zaliczek na poczet podatku od dochodów kapitałowych.

W wydanym w odpowiedzi na pytanie prejudycjalne wyroku *Accor* Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że francuskie przepisy podatkowe mające na celu wyeliminowanie podwójnego opodatkowania dywidend w znaczeniu ekonomicznym utrzymywały dyskryminację w zakresie opodatkowania dywidend mających swoje źródło w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Podatki, które Trybunał uznał za sprzeczne z prawem Unii, muszą zostać więc zwrócone.

Komisja stwierdza, że Francja nie stosuje się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości w trzech konkretnych kwestiach:

- Francja nie uwzględniła podatku już zapłaconego przez niefrancuskie spółki zależne niższego rzędu;
- w celu ograniczenia prawa zainteresowanych spółek do zwrotu utrzymuje ona wymogi w zakresie przedstawienia dowodów, które nie spełniają kryteriów określonych przez Trybunał Sprawiedliwości;
- ogranicza ona w sposób całkowity system zaliczenia podatku do wysokości jednej trzeciej kwoty dywidendy wypłaconej przez niefrancuską spółkę zależną.

Ponadto naruszenia te wynikają z faktu, iż Conseil d'État uchybił spoczywającemu na nim obowiązкови przedłożenia Trybunałowi Sprawiedliwości pytania prejudycjalnego na mocy art. 267 TFUE.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. w sprawie C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 maja 2017 r. w sprawie T-115/15, Deza, a.s./ECHA, wniesione w dniu 11 lipca 2017 r. przez Deza, a.s.

(Sprawa C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: Deza, a.s. (przedstawiciel: P. Dejl, advokát)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów, Królestwo Danii, Królestwo Niderlandów, Królestwo Szwecji, Królestwo Norwegii

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie T-115/15;
- stwierdzenie nieważności decyzji ECHA z dnia 12 grudnia 2014 r., nr ED/108/2014;
- obciążenie ECHA kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem w przedmiocie niniejszego odwołania, a także w poprzedzającym je postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd błędnie zinterpretował i zastosował rozporządzenie REACH.

Sąd błędnie zinterpretował i zastosował rozporządzenie REACH. Wnosząca odwołanie nadal twierdzi, że decyzja ECHA została wydana ultra vires, ponieważ: i) ECHA nie jest uprawniona do uzupełnienia istniejącej identyfikacji substancji DEPH na podstawie art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH nową identyfikacją tej substancji na podstawie art. 57 lit. f) wskazanego rozporządzenia, ii) decyzja ECHA została wydana po przeprowadzeniu niezgodnego z prawem postępowania; oraz iii) wydanie decyzji ECHA stanowi obejście wiążącej prawnie procedury ustanowionej przez Radę i Parlament Europejski w odniesieniu do przyjmowania powszechnie obowiązujących/zharmonizowanych kryteriów identyfikacji substancji zaburzających gospodarkę hormonalną.

2) Sąd błędnie zinterpretował i zastosował zasadę pewności prawa.

Ze względu na to, że: i) decyzja ECHA doprowadziła do powstania niejasnej, nieprecyzyjnej i nieprzewidywalnej sytuacji, która uniemożliwia wnoszącej odwołanie ustalenie dokładnego zakresu nałożonych na nią obowiązków, ii) nie istnieją powszechnie obowiązujące/zharmonizowane kryteria identyfikacji substancji zaburzających gospodarkę hormonalną oraz iii) ECHA nie jest uprawniona do uzupełnienia istniejącej identyfikacji substancji DEPH na podstawie art. 5 lit. c) rozporządzenia REACH identyfikacją tej substancji na podstawie art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH, wniosek Sadu, że decyzja ECHA nie narusza zasady pewności prawa jest błędny.

3) Sąd dokonał kontroli decyzji ECHA, naruszając przy tym wymogi sądowej kontroli decyzji organów i instytucji Unii, a także przeinaczył okoliczności faktyczne i dowody.

4) W wyniku wyżej wymienionych uchybień Sąd naruszył prawa wnoszącej odwołanie oraz zasady zapisane w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i w Kartce praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawo do sprawiedliwego procesu, prawo do niezakłócanego korzystania ze swego mienia i zasadę pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2017 r. – Komisja Europejska/Irlandia

(Sprawa C-427/17)

(2017/C 293/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mifsud-Bonnici i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie zapewniając, iż wody zbierane w połączonej komunalnej kanalizacji ściekowej i deszczowej w 14 aglomeracjach są zatrzymywane i odprowadzane celem poddania oczyszczaniu z wymaganiami dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾, Irlandia uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 91/271/EWG, sekcji A załącznika 1 oraz przypisu 1 do tej dyrektywy;
- stwierdzenie, że nie wprowadzając wtórnego lub równoważnego oczyszczania albo nie przedstawiając wystarczającego dowodu na wykazanie w tym zakresie zgodności z dyrektywą 91/271/EWG w odniesieniu do 25 aglomeracji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 4 ust. 1 i 3 w związku z wymaganiami art. 10 dyrektywy Rady 91/271/EWG i sekcji B załącznika 1 do tej dyrektywy;
- stwierdzenie, że nie zapewniając, iż ścieki komunalne wprowadzane do systemów zbierania ścieków z 21 aglomeracji są poddawane przed zrzutem na obszary wrażliwe bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż opisane w art. 4 i zgodnie z wymaganiami sekcji B załącznika I do dyrektywy 91/271/EWG, Irlandia uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 5 ust. 2 i 3 w związku z wymaganiami art. 10 dyrektywy 91/271/EWG i sekcji B załącznika 1 do tej dyrektywy;